

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011491
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011491.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému W. N., pre prečin daňového podvodu podľa § 277a ods.1 Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 28.júla 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.apríla 2015, sp. zn. 3T/107/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.apríla 2015, sp. zn. 3T/107/2014 bol obžalovaný W. N. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne pod sp. zn. 2Pv 167/13 zo dňa 26.08.2014 pre skutok právne posúdený ako prečin daňového podvodu podľa § 277a odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

ako zodpovedná osoba - konateľ spoločnosti BUILDING TRADE MK, s. r. o., so sídlom Q. M. R. O. XXX/XX, G., IČO: 46 218 386, dňa 18.06.2012 na Daňovom úrade v Trenčíne podal dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty (DPH) za zdaňovacie obdobie 1. štvrťroka roku 2012, v ktorom si uvedený subjekt neoprávnene vo väčšom rozsahu uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 6.617,- Eur v úmysle zadovážiť sebe alebo inému prospech a to tým, že odpočítanie uvedenej dane deklaroval dodávateľskými faktúrami podnikateľského subjektu pod obchodným názvom W. N. - AUTOSPOL, so sídlom I. L. J. XXXX/X, E., IČO: 35 409 371, a to nasledovnými dokladmi: faktúra č.: 1/1/2012 zo dňa 08. 01. 2012 na sumu 6.500,- Eur (z toho DPH 1.083,- Eur), faktúra č.: 2/1/2012 zo dňa 20. 01. 2012 na sumu 4.800,- Eur (z toho DPH 800,- Eur), faktúra C: 1/2/2012 zo dňa 16. 02. 2012 na sumu 5.300,- Eur (z toho DPH 883,- Eur), faktúra č. : 2/2/2012 zo dňa 26. 02. 2012 na sumu 4.800,- Eur (z toho DPH 800,- Eur), faktúra č.: 1/3/2012 zo dňa 01. 03. 2012 na sumu 6.300,- Eur (z toho DPH 1.050,- Eur), faktúra č.: 2/3/2012 zo dňa 05. 03. 2012 na sumu 6.200,- Eur (z toho DPH 1.033,- Eur) a faktúra č.: 3/3/2012 zo dňa 20. 03. 2012 na sumu 5.800,-Eur (z toho DPH 966,- Eur), teda spolu vo výške 39.700,- Eur (z toho DPH vo výške 6.615,- Eur) na odberateľa BUILDING TRADE MK, s. r. o., IČO: 46 218 386, hoci k uskutočneniu zdaniateľného plnenia v deklarovanom spôsobe a rozsahu nedošlo, a navyše dodávateľský subjekt W. N. - AUTOSPOL, Žilina v rozhodnom čase kedy boli vystavené vyššie uvedené daňové doklady nebol registrovaný ako platiteľ DPH, pričom takýmto konaním si mal teda uvedený subjekt uplatniť nárok na vrátenie dane (DPH) vo väčšom rozsahu, avšak k samotnému vyplateniu nadmerného odpočtu na dani (DPH) správcom dane nakoniec nedošlo,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor okresnej prokuratúry pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného W. N., t.j. výrokov o vine a treste.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a poukázal na to, že aj keď obžalovaný spáchanie skutku od začiatku trestného stíhania zásadne popiera, z jeho spáchania bol usvedčovaný predovšetkým svedeckými výpoveďami W. N., N. N., O. J. a L. O., tiež splnomocneným zástupcom daňového úradu Ing. O. J., keď predovšetkým najmä svedkovia N. a N. vo svojich výpovediach ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne uvádzali, že obžalovaný W. N. niekedy v lete 2012 - presný dátum si nepamätali, prišiel so žiadosťou o vystavenie faktúr za práce, ktoré však neboli nikdy realizované. S odstupom času, ktorý od popisovanej udalosti uplynul - doba takmer 3 roky - nie je pritom možné od nich objektívne očakávať, že si budú pamätať presný dátum udalosti, avšak obidvaja v podstatných skutočnostiach vypovedali rovnako, preto nie je dôvod ich výpovede považovať za nevierohodné, resp. na ich výpovede neprihliadať. Okrem toho aj svedkovia J. a O. zhodne vypovedali, že im nie je známe, že by obžalovaný fakturované práce realizoval. Keď svedok J. navyše uviedol, že napríklad výkopové práce obžalovaný nikdy nerobil a že to čo je fakturované nie je pravda a je to „choré.“ Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný W. N. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol prostredníctvom zvoleného obhajcu odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 2. júna 2015, vykonal dňa 28. júla 2015 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného W. N. spod obžaloby a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré veľmi podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil, že vykonané dôkazy nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, keď podľa jednej, prezentovanej obžalobou na podklade údajne usvedčujúcich svedeckých výpovedí W. N. (aj podľa názoru odvolacieho súdu v osobe tohto svedka ide pritom o nedôveryhodnú osobu, v nedávnej minulosti aj podľa vlastného priznania už právoplatne odsúdenú za trestný čin skrátenej dane) a N. N. (družky W. N., ktorej výpoveď je podľa názoru súdu druhého stupňa evidentne poznačená snahou vypovedať v prospech W. N. a vo vzťahu ku skutku, ktorý je predmetom tohto konania, trpí zásadnými rozpormi v súvislostiach nielen časových, ale aj miestnych a je teda rovnako nedôveryhodná), tiež O. J. i L. O. (výpovede týchto svedkov pritom aj podľa názoru odvolacieho súdu nespochybňujú obhajobné tvrdenia obžalovaného, že predmetné práce v inkriminovanej dobe jeho firma naozaj mohla v prospech firmy W. N. - AUTOSPOL so sídlom v Žiline vykonávať), sa skutok uvedený v obžalobe, pre ktorý je obžalovaný W. N. stíhaný, mohol stať spôsobom v nej uvedeným, avšak podľa druhej, prezentovanej samotným obžalovaným W. N. v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, skutok uvedený v obžalobnom návrhu sa tam uvedeným spôsobom nestal a obžalovaný ho teda ani spáchať nemohol, ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá

skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno preto vyvodiť len na podklade dôkazov, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, keď tieto dôkazy i ďalšie vo veci okresným súdom vykonané dôkazy, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pripúšťajú aj druhú, protichodnú a vylučujúcu verziu, podľa ktorej sa predmetný skutok nestal a teda obžalovaný W. KU. ho nespáchal. Dôkazy, na ktoré poukazoval v odvolaní prokurátor, umožňujú vyvodzovať len podozrenie, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu a že ho obžalovaný mohol spáchať, ale zároveň, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal spôsobom uvedeným v obžalobnom návrhu, nepostačujú na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine. Zo zásady prezumpcie neviny uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), ale aj to, že obvinenému musí byť vina preukázaná. Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. a/ Tr.por. ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného W. N. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne a podrobne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má dostatočnú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného W. N. za dôvodné, preto jeho odvolanie podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.